

heder og Ulykker der kan opstaa af, at en saadan Valgret afløser den nuværende Indstillingsret, som er forbunden med saa mange Misligheder og Fortrædeligheder. Jeg skal derfor med disse Ord anbefale mit Forflag til Vedtagelse.

Schlegel: Med Hensyn til det Indbringingsforflag, jeg har stillet, kan jeg i det Væsentlige henvise til, hvad min ærede Gjenbo (Zelsen) nylig har udtalt. Forsaa vidt han yttrede Tvivl om, hvorvidt man under Ordet „Flækker“ kunde indbefatte Frederiksberg, ville de Herrer maasse vide, at Ordet „Flække“ forekommer af og til i Lovgivningen, ligesom ogsaa Ordet „Handelsplads“ med Hensyn til sex større eller mindre Byer, som ikke egentlig ere Kjøbstæder. Det, som det her virkelig kommer an paa, er iøvrigt ikke, om nogen af de Herrer skulde være i Tvivl om, hvorvidt Ordet „Flækker“ er rigtigt, eller om man udtrykkelig skal nævne disse 6 Kommuner, thi det kan jo ændres til 3die Behandling. Det, som vi derimod skulle afgjøre, er, om der i dette Thing er Sympathi for den Rante, som ligger til Grund for dette Forflag, og i den Retning kan jeg som sagt henholde mig til, hvad et æret Medlem, der nys talte, har sagt. Mig forekommer det, at man ikke, uden helt at miskjende Betydningen af de kommunale Institutioner, kan nægte, at Kommunalautoriteterne i Forbindelse med Skolekommissionen i Kjøbstæderne ere fuldt i Stand til at udføre det Hverv, som her paalægges dem, og at det vilde være at vise dem en Mistillid, som jeg ikke tror, at der er nogensomhelst Grund til at vise dem, om man vilde sige: det gaar ikke an at overlade dem dette Hverv. Personlige Interesser kunne ikke let komme til at gjøre sig gjældende i disse større Forhold, da der, som det nys blev fremhævet, sidder hened en Snes Mænd af de bedste, som Kommunen kan finde, for at varetage dens Lær, og jeg tror ikke, at der kan være nogensomhelst berettiget Tvivl om, at de vilde være fuldt i Stand til at udføre dette Hverv. Det blev fremhævet af den ærede Ordfører, at der ingen Grund var til at gjøre Forskjel mellem de forskellige Kommuner i den Retning. Den ærede Ordfører talte ikke særlig om mit Underbringingsforflag, men jeg antager dog, at han har lagt Mærke til, at det eksisterer (Ordføreren: Ja!), og at altsaa hans Uttringer særlig sigtede til, at der ikke var Grund til at gjøre Forskjel mellem Kjøbstæderne og Landdistrikterne i saa Henseende. Dette, tror jeg, er en Veitagelse fra den ærede Ord-

førers Side, hvad jeg tror, han selv paa det Bedste har viist, idet han, da vi igaar drøftede Forslaget om Kjøbstadkommunernes Pligter i Henseende til Skoleundervisningen, sammenstillede med Landets Pligter, selv stillede helt andre Jordringer til Kjøbstadkommunerne end til Landet; men naar det er saa, at man mener, at der skal paalægges Kjøbstadkommunerne ganske særlige Forpligtelser, saa er det ikke underligt, om man ogsaa vil indrømme dem nogle særlige Rettigheder. Den fulde Lighed kan ikke gennemføres i Henseende til Rettigheder, naar man ikke ogsaa vil gennemføre den i Henseende til Forpligtelser, thi ellers bliver man ikke retfærdig. Men det synes mig, at alle de Medlemmer, som ere overbeviste om, at der ad denne Vej kan naas fuld Betryggelse for Skolevæsenet, burde yde Kjøbstadkommunerne og deres Bestyrelser det Tillidsvotum, at de overlode dette Valg til dem. Det var angaaende dette Forflag. — Dernæst vil jeg blot tillade mig nogle Uttringer med Hensyn til Flertallets Forflag til §§ c. og d. angaaende Alderstilletaget. Jeg kan ikke lade være at komme tilbage til denne Gjenstand, fordi det er min Tro, at Lærernes økonomiske Stilling er meget vigtig og af den største Betydning for, at Skoleloven i det Hele skal komme til at virke paa rette Maade. Jeg haaber derfor ikke, at man vil trættes ved, at jeg nu paany kommer ind paa dette Spørgsmaal, og særlig beder jeg den høitærede Minister, der, som jeg veed fra 1ste Behandling, sætter saa stor Pris paa disse Alderstilletag, at være overbevist om, at det ikke er for at komme hans Tde tillids, men kun, fordi jeg har den Overbevisning, at man bør gaa andre Veie, at jeg nu paany gjentager det. Jeg nærer den Tro til den varme Interesse, som den høitærede Minister har for denne Sag, at han, uanset at han nu har faaet nogen Forkjærlighed for sin Tde, dog paany vil tage under omhyggelig Overveielse, om der ikke skulde kunne findes en anden Vej at gaa, som bedre kunde lede til det Maal, som vi Alle i Forening stræbe hen til. Angaaende det Forflag, som Udvalgets Flertal har stillet her, skal jeg blot i Forbigaaende sige, at det lider af nogle enkelte Unøjagtigheder. Grændsen for dette Tillæg er for Kjøbstædernes Bedkommende sat ved Reguleringsnummer paa 2,500 Kr. og for Landets Bedkommende ved Reguleringsnummer paa 2,000 Kr. Den Lærer, der f. Ex. paa Landet har 2,000 Kr., kan efter dette Forflag faae 1, 2 à 300 Kr. i Tillæg, idet han kan naae op til 2,300 Kr.; men den Lærer paa